

[Ole Olsen]

ter og til mulighederne for at underkaste sig landets love med hensyn til prisregulering. Heller ikke dette forekommer rimeligt.

Vedtagelsen og igangsætningen af de love, vi behandler i dag, betyder, at fordelingen af varme rykker over fra et markedssystem med nogen konkurrence til at blive foretaget samfundsmæssigt for så vidt angår de egne, der omfattes af varmeplanerne. Hvordan en samfundsmæssig fordeling af varme kan forenes med den fysiske planlægning på den ene side og det markedssystem, der i øvrigt præger produktionen her i landet, på den anden side, det vil jo vise sig. Det er muligt, at det overhovedet ikke vil være muligt at etablere en samfundsmæssig varmefordeling med fuld erhvervsfrihed inden for produktionen. Man kan i hvert tilfælde godt have sine tvivl om, hvorvidt varmeplanen kan klare sig.

Jeg lagde mærke til, at fru Annelise Gotfredsen heroppe var meget bekymret over, at atomkraftmodstandere skulle tro på noget, som fru Annelise Gotfredsen kaldte nulvækst. Det er meget svært overhovedet at finde ud af, hvad man mener med nulvækst, men lad os sige, at man kunne det, så tror jeg alligevel godt, at fru Annelise Gotfredsen kan spare sig sine bekymringer. Det er simpelt hen sådan, at udviklingen tilsyneladende er gået sporeløst hen over hovedet på de konservative. Man udkæmper slag med de spørgsmål, som var fremme i går eller i forgårs.

Det, det handler om i dag i den debat, som føres her, og som føres over hele landet med hensyn til eventuelle grænser for vækst, er jo ikke, at man vil lave en eller anden imaginær ting, som hedder nulvækst. Det handler jo om, netop som jeg siger det her, at kan vi planlægge, skal vi have en vækst – hvad vi så end forstår ved en vækst – så må det være en styret vækst, der er tale om. Jeg vil da råde fru Annelise Gotfredsen til at læse anden del af Romklubbens publikation, siden fru Annelise Gotfredsen tilsyneladende har sat sig så godt ind i første del, nemlig den, der hed »Grænser for vækst«, og som handlede delvis om nulvækst.

Kaj Hansen (DKP):

Baggrunden for denne debat er jo dels handelsministerens energipolitiske redegørelse med bilag, mange udførlige bilag, dels forslag til anlægslov for naturgasforsyning og

forslag til lov om varmeforsyning. Selv om alle energipolitiske spørgsmål kan tages op i debatten på grundlag af redegørelsen, så udgør forslagene ikke en energipolitisk helhed. I den retning mangler der adskilligt.

Jeg skal i dette indlæg fortrinsvis beskæftige mig med den aftale, der er indgået mellem DUC og DONG, etablering af en naturgasledning til Jylland samt de nyeste vurderinger af olieforekomsterne i Nordsøen og etablering af en olieledning fra den danske del af Nordsøen til Fredericia. Lovforslaget om varmeforsyning skal jeg komme ind på i anden omgang. I et senere indlæg vil min kollega hr. Ib Nørlund fremsætte nogle principielle betragtninger vedrørende energipolitikken som helhed og de principper, der må gælde for en overordnet energipolitik.

Den procedure, som regeringen har valgt for om muligt at få godkendt aftalen mellem DUC og DONG, er både ejendommelig og ukorrekt. I ét og samme lovforslag, nr. L 205 om naturgasforsyning, bemyndiges handelsministeren til at udvide aktiekapitalen i DONG med 865 mill. kr. samt at yde garanti ved optagelse af lån med henblik på iværksættelse af investeringer i det reducerede naturgasprojekt. Det sker i henhold til § 1, men § 3 drejer sig om handelsministerens godkendelse af den kontrakt, der er indgået den 9. marts 1979 mellem DUC og DONG. Disse to ting kædes altså ganske bevidst sammen, uanset at det ikke er hypotetisk at antage, at der er partier, som på den ene side kan tilslutte sig indførelsen af naturgas i Danmark, men som på den anden side ikke finder aftalen mellem DUC og DONG acceptabel. Det er vist det, der kaldes et prokuratorkneb.

En anden ejendommelighed ved behandlingen af aftalen, vi behandler i dag, er for det første, at den er stemplet »strengt fortroligt«, for det andet, at den ikke må offentliggøres, ej heller i uddrag, for det tredje, at folketingets medlemmer ikke har kunnet få den udleveret, men har været henvist til at læse den i folketingets bureau. Ikke desto mindre er der i bilag 1 til anlægsloven et resumé af aftalen; mest udførligt beskrevet er afsnittene om kvantum og priser og bestemmelsen om, at sælgerne skal friholdes for eventuelle nye skattebyrder, men der mangler væsentlige oplysninger. Det er vanskeligt for mig at se, hvorfor aftalen ikke offentliggøres.